

Arrest

**nr. 61 208 van 11 mei 2011
in de zaak RvV X/ II**

In zake: 1. X
2. X
en hun kinderen
X
X
X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

**de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid.**

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X en hun minderjarige kinderen X, X en X, die verklaren van Armeense nationaliteit te zijn, op 17 februari 2011 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 17 januari 2011 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ontvankelijk doch ongegrond wordt verklaard.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 9 maart 2011, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 april 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. MOONEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. MOSKOFIDIS, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat C. DECORDIER, die *loco* advocaten E. MATTERNE en N. LUCAS HABA verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 7 juli 2009 dient eerste verzoeker een aanvraag in om machtiging tot verblijf met toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

Op 26 oktober 2010 dient tweede verzoekster eveneens een aanvraag in om machtiging tot verblijf met toepassing van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

Op 7 december 2010 geeft de ambtenaar-geneesheer zijn advies met betrekking tot beide medische aanvragen.

Op 17 januari 2011 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid de beslissing waarbij beide aanvragen om machtiging tot verblijf ontvankelijk doch ongegrond worden verklaard, aan verzoekers ter kennis gebracht op 26 januari 2011. Dit is de bestreden beslissing waarvan de motivering luidt als volgt:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die op datum van 07/07/2009 en 27/10/2010 werd ingediend door:

Naam : Z.; V.

geboren te (...)

nationaliteit: Armenië (Rep.)

adres: (...)

partner: M., I.

geboren te (...)

nationaliteit: Armenië (Rep.)

kinderen:

•M., M. geboren op 01/06/1999

•M., L. geboren op 12/12/2000

•Z., Y. geboren op 13/10/2009

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingesteld door artikel 5 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, heb ik de eer u mee te delen dat dit verzoek ontvankelijk doch ongegrond is.

Reden(en):

Betreffende M., I.

Het aangehaalde medisch probleem kan niet worden weerhouden als grond om een verblijfsvergunning in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingesteld door artikel 5 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 te bekomen.

Uit het verslag van de attaché-geneesheer van 07.12.2010 (zie gesloten omslag) blijkt dat betrokkene lijdt aan een medische problematiek die, hoewel dit kan beschouwd worden als een aandoening die een reëel risico kan inhouden voor zijn leven of fysieke integriteit indien deze niet adequaat behandeld wordt, geen reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling, gezien deze behandeling beschikbaar is in Armenië.

Een tweede aandoening kan niet beschouwd worden als een ernstige of levensbedreigende aandoening die absoluut behandeling vereist.

Betrokkene kan reizen. De aanwezigheid van familie is evenwel aangewezen.

De attaché-geneesheer concludeert dat er medisch gezien geen bezwaar is tegen een terugkeer naar het herkomstland, Armenië.

Wat de aangewezen aanwezigheid van familie betreft dienen wij op te merken dat voor de partner van betrokkene eveneens een negatieve beslissing genomen werd, waardoor hij haar en hun kinderen kan vergezellen naar het land van herkomst, Armenië.

Dusdanig stelt zich de vraag naar de toegankelijkheid van de benodigde medische zorgen, zijnde de nodige opvolging door een specialist, in het herkomstland van betrokkene, zijnde Armenië. In Armenië bestaat geen systeem van sociale zekerheid. Echter, de zorgen zijn gratis voor patiënten met aandoeningen die opgenomen zijn in de lijst voor gratis zorgen. Dat de aandoening van betrokkene in deze lijst voor gratis zorgen is opgenomen, en zowel de nodige medicatie als de nodige opvolging door een specialist gratis zijn. De gespecialiseerde zorgen zijn beschikbaar in de poliklinieken en in de gespecialiseerde centra. Verder kunnen betrokkenen beroep doen op hulp van de International Organisation for Migration. De IOM ondersteunt de Armeense regering op het gebied van migratie. De IOM wil tevens de zelfstandigheid en integratie verbeteren voor mensen die terugkeren naar Armenië. Zo assisteert de IOM terugkerende Armeniërs bij hun reïntegratie. Deze terugkeerders kunnen microkredieten krijgen om een nieuw leven op te bouwen.

Betreffende Z., V.

Het aangehaalde medisch probleem kan niet worden weerhouden als grond om een verblijfsvergunning in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingesteld door artikel 5 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 te bekomen.

Uit het verslag van de attaché-geneesheer van 07.12.2010 (zie gesloten omslag) blijkt dat betrokkene lijdt aan een medische problematiek die, hoewel dit kan beschouwd worden als een aandoening die een reëel risico kan inhouden voor zijn leven of fysieke integriteit indien deze niet adequaat behandeld wordt, geen reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling, gezien deze behandeling beschikbaar is in Armenië.

Een tweede aandoening kan niet beschouwd worden als een ernstige aandoening. Voor een derde aandoening is behandeling niet mogelijk, noch geeft dit functionele beperkingen. Dit is dan ook niet te weerhouden als een ernstige aandoening.

Betrokkene kan reizen. De aanwezigheid van familie is evenwel aangewezen.

De attaché-geneesheer concludeert dat er medisch gezien geen bezwaar is tegen een terugkeer naar het herkomstland, Armenië.

Wat de aangewezen aanwezigheid van familie betreft dienen wij op te merken dat voor de echtgenote van betrokkene eveneens een negatieve beslissing genomen werd, waardoor zij en de kinderen hem kunnen vergezellen naar het land van herkomst, Armenië. Betrokkene verklaarde tijdens zijn asielprocedure eveneens dat twee broers in Armenië verblijven.

Dusdanig stelt zich de vraag naar de toegankelijkheid van de benodigde medische zorgen, zijnde de nodige opvolging door een specialist, in het herkomstland van betrokkene, zijnde Armenië. In Armenië bestaat geen systeem van sociale zekerheid. Echter, de zorgen zijn gratis voor patiënten met aandoeningen die opgenomen zijn in de lijst voor gratis zorgen. Dat de aandoening van betrokkene in deze lijst voor gratis zorgen is opgenomen, en zowel de nodige medicatie als de nodige opvolging door een specialist gratis zijn. De gespecialiseerde zorgen zijn beschikbaar in de poliklinieken en in de gespecialiseerde centra. Verder kunnen betrokkenen beroep doen op hulp van de International Organisation for Migration. De IOM ondersteunt de Armeense regering op het gebied van migratie. De IOM wil tevens de zelfstandigheid en integratie verbeteren voor mensen die terugkeren naar Armenië. Zo assisteert de IOM terugkerende Armeniërs bij hun reïntegratie. Deze terugkeerders kunnen microkredieten krijgen om een nieuw leven op te bouwen.

Derhalve blijkt niet dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit, of blijkt niet dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft.

Bijgevolg is geen bewijs aanwezig dat een terugkeer naar het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft een inbreuk uitmaakt op de Europese richtlijn 2004/83/EG, noch op het artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM).“

2. Over de ontvankelijkheid

Ambtshalve dient de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen na te gaan of derde, vierde en vijfde verzoeker over de rechtens vereiste hoedanigheid en procesbekwaamheid beschikken bij het indienen van hun beroep.

In ons rechtstelsel wordt een minderjarige als handelingsonbekwaam beschouwd, hetgeen tot gevolg heeft dat een minderjarige vertegenwoordigd dient te zijn door zijn vader, moeder of voogd om op een rechtsgeldige wijze een beroep in te stellen bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. *In casu* zijn derde, vierde en vijfde verzoeker allen minderjarig. In het verzoekschrift wordt niet gepreciseerd dat verzoeker en/of verzoekster optreden in de hoedanigheid van wettelijk vertegenwoordiger(s) van hun minderjarige kinderen en dient bijgevolg vastgesteld te worden dat het beroep van derde, vierde en vijfde verzoeker onontvankelijk is.

3. Onderzoek van het beroep

3.1 In het eerste middel voeren verzoekers de schending aan van artikel 9ter en artikel 62 van de Vreemdelingenwet, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijk motivering van de bestuurshandelingen, van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur onder andere het materiële motiveringsbeginsel en het zorgvuldigheids- en redelijkheidsbeginsel en van de rechten van verdediging.

Ter adstruering van het middel zetten verzoekers het volgende uiteen:

“DOORDAT verweerder stelt dat de aanvraag om machtiging tot verblijf, door verzoekster ingediend op 27 oktober 2010, ontvankelijk is doch ongegrond om reden dat uit de door verzoekster voorgelegde medische attesten geen aandoening in haar hoofde zou blijken die een reëel risico inhoudt voor haar leven of fysieke integriteit, noch een aandoening die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer geen behandeling in het herkomstland is.

TERWIJL verzoekster bij haar aanvraag dd. 27 oktober 2010 twee medische getuigschriften van haar behandelende arts dokter S.P. had voorgelegd waaruit voldoende bleek dat zij wel degelijk lijdt aan enkele medische aandoeningen die van die aard zijn dat zij niet in staat is om te reizen en dat een terugkeer naar haar herkomstland wel degelijk een reëel risico inhoudt voor haar leven of fysieke integriteit.

EN DOORDAT verweerder stelt dat de aanvraag om machtiging tot verblijf, door verzoeker ingediend op 7 juli 2009, ontvankelijk is doch ongegrond om reden dat uit de door verzoeker voorgelegde medische attesten geen aandoening in zijn hoofde zou blijken die een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit, noch een aandoening die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer geen behandeling in het herkomstland is.

TERWIJL verzoeker bij zijn aanvraag dd. 7 juli 2009 en vier navolgende schrijvens dd. 16 november 2009, 15 maart 2010, 23 mei 2010 en dd. 12 juli 2010 diverse medische attesten (resp. dd. 12/06/2009 van dokter K. A., dd. 16/11/2009 van dokter K. A., dd. 04/03/2010 van dokter S. P., dd. 18/05/2010 van dokter S. P. en dd. 08/07/2010 van dokter S. P., had voorgelegd waaruit voldoende bleek dat hij wel degelijk lijdt aan enkele medische aandoeningen die van die aard zijn dat hij niet in staat is om lange reizen te ondernemen en dat een terugkeer naar zijn herkomstland wel degelijk een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit.

Uit de door de FOD Binnenlandse Zaken gegeven motivering: (...)

blijkt niet dat verweerder in de bestreden beslissing van niet-gegrondheid van de aanvraag om machtiging van verblijf de diverse gegevens die beschikbaar zijn in verzoekers dossier op een zorgvuldige en redelijke manier in acht heeft genomen.

Door de aanvraag tot verblijfsmachtiging af te wijzen op grond van het feit dat uit de voorgelegde medische attesten niet zou blijken dat verzoekers zouden lijden aan een medische aandoening die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling bij een terugkeer, blijkt dat verweerder niet in alle objectiviteit alle concrete en individuele elementen die werden aangehaald in de verzoekschriften tot verblijfsmachtiging dd. 7 juli 2009 en dd. 27 oktober 2010 alsook vier navolgende schrijvens dd. 16 november 2009, 15 maart 2010, 23 mei 2010 en dd. 12 juli 2010, zowel afzonderlijk alsook gemeenschappelijk, voldoende en op een redelijke wijze in overweging heeft genomen.

Betreffende verzoekster:

Vooreerst heeft verzoekster wel degelijk twee objectieve en verifieerbare medische verslagen voorgelegd aangaande de medische aandoening waaraan zij lijdt, met name voegde zij bij haar aanvraag dd. 26 oktober 2010 twee medische verslagen bij (dd. 12/10/2010 van dokter S.P.).

Aan de hand van de medische verslagen kon worden afgeleid dat de medische aandoening waaraan verzoekster lijdt van die aard is dat een verdere gespecialiseerde medische opvolging noodzakelijk is, met name dat een regelmatige opvolging door een arts en psycholoog noodzakelijk is.

Minstens werden de medische aandoeningen waaraan verzoekster lijdt door de ambtenaar-geneesheer ten onrechte geringschat.

Uit de door verzoekster voorgelegde medische verslagen bleek dat een gegronde verklaring van de aanvraag tot verblijfsmachtiging cfr. artikel 9ter van de Vw. wel degelijk een rationele en aanvaardbare oplossing is.

Ten tweede blijkt uit de door verzoekster voorgelegde medische verslagen dat een medische behandeling van verzoekster momenteel lopende is en dat er tevens nog medische behandelingen voorzien zijn.

De door verzoekster voorgelegde medische verslagen (dd. 12/10/2010 van dokter S.P.) bevatten een beschrijving van de medische aandoening waaraan zij lijdt.

Als haar behandelende arts bevestigt dat er een medische behandeling lopende is en dat er bovendien nog medische behandelingen voorzien zijn (m.a.w. aanvullende onderzoeken) ; dan zou dit redelijkerwijze moeten kunnen volstaan.

De ambtenaar-geneesheer beperkt zich in zijn advies dd. 7 december 2010, waarop verweerder zijn weigeringsbeslissing dd. 17 januari 2011 heeft gebaseerd hoofdzakelijk tot het geven van een loutere beschrijving van de door verzoekster voorgelegde medische verslagen om daarvan vervolgens een synthese weer te geven.

De ambtenaar-geneesheer geeft dienaangaande geen enkel waardeoordeel noch onderwerpt hij deze medische verslagen aan een inhoudelijk commentaar, laat staan dat hij de inhoud ervan zou tegenspreken.

De ambtenaar-geneesheer gaat er kennelijk van uit dat de medische aandoeningen in hoofdte van verzoekster wel degelijk aanwezig zijn, doch beperkt er zich ten onrechte toe te stellen dat een medische behandeling in Armenië beschikbaar zou zijn.

Ten derde verwijst de controle-arts in zijn advies dd. 7 december 2010 naar zgn. correspondentie dd. 25/05/2009 en dd. 16/12/2008 met e.z. dokter A. B. uit Yerevan, Armenië, waaruit volgens de controle-arts zou moeten blijken dat psychiatrische zorgen beschikbaar zijn in Armenië; zonder evenwel een kopie van deze correspondentie aan verzoekster mee te delen.

Op die manier wordt aan verzoekster en aan haar behandelende arts de mogelijkheid ontnomen om kennis te nemen van de inhoud van deze correspondentie; deze te onderzoeken en om vervolgens na te gaan of deze al dan niet op verzoekster zelf van toepassing is.

Verzoeksters rechten van de verdediging worden geschonden omdat zij de zgn. correspondentie tussen de controlearts en de Armeense arts inhoudelijk niet kan verifiëren laat staan dat ze deze aan enige kritiek zou kunnen onderwerpen.

Ten vierde is de motivering in de bestreden beslissing in tegenstrijd met de door verzoekster voorgelegde medische verslagen (dd. 12/10/2010 van dokter S. P.).

In tegenstelling tot hetgeen verweerder voorhoudt in de bestreden beslissing .("Betrokkene kan reizen .... De attaché-geneesheer concludeert dat er medisch gezien geen bezwaar is tegen een terugkeer naar het herkomstland, Armenië ...") , blijkt uit de voorgelegde medische verslagen dat de medische toestand van verzoekster van die aard dat zij in geen geval kan reizen'

(Zie STUK 5 , dat was toegevoegd bij de initiële aanvraag dd. 26/10/2010 :

Kan de patiënt reizen naar het land van herkomst? Zo nee, waarom niet?

Mentaal is dit geen optie

Evaluatie van de beschikbaarheid en toegankelijkheid van de behandeling in het land van herkomst:

Land van herkomst = oorzaak van PTSD

Dus behandeling daar is nihil.

Zijn er, volgens u, gezondheidsrisico's in geval van terugkeer naar het land van herkomst?

Ja, deterioratie van psychische toestand.

Noch in het advies van de controle-arts, noch in de bestreden beslissing werd met deze opmerkingen van de behandelende arts enige rekening gehouden.

Integendeel !

De motivering in de bestreden beslissing druist in tegen de inhoud van de voorgelegde medische attesten.

Verweerder vergenoegt zich ten onrechte met het louter tegenspreken van de medische verslagen van de behandelende geneesheer van verzoekster.

Deze conclusie van verweerder is dan ook strijdig met het advies van de behandelende arts, minstens is de conclusie van verweerder voorbarig.

Ten vijfde schendt verweerder de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, waaronder het zorgvuldigheidsbeginsel.

Verweerder had de mogelijkheid om verzoekster aan een medisch onderzoek te onderwerpen doch heeft ten onrechte nagelaten om dit te doen.

Een medisch onderzoek had ongetwijfeld een ander licht geworpen op de zaak.

Door verzoekster niet aan een medisch onderzoek te onderwerpen, doch zich te beperken tot het advies van de ambtenaar-geneesheer, dat strijdig was met de medische verslagen van de behandelende arts, schendt verweerder de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, waaronder het zorgvuldigheidsbeginsel.

In haar schriftelijke aanvraag dd. 26 oktober 2010 had verzoekster nochtans formeel aangeboden dat zij bereid is om onmiddellijk in te gaan op iedere uitnodiging vanwege de ambtenaar-geneesheer en dat zij ten allen tijde bereid is om op eerste vraag nadere toelichting te vertrekken, schriftelijk dan wel mondeling.

(zie Verzoekschrift dd. 26/10/2010 :

"De bevoegde diensten bij de DVZ kunnen uiteraard ten allen tijde contact opnemen met de behandelende geneesheer van verzoekster hetzij met verzoekster zelf.

...

De ambtenaar-geneesheer en/of de bevoegde diensten van de DVZ kunnen desgewenst ten allen tijde contact opnemen met dokter S.P.

...

Verzoekster is vanzelfsprekend bereid om onmiddellijk in te gaan op iedere uitnodiging vanwege de ambtenaar-geneesheer van de Dienst Vreemdelingenzaken."

Gezien de medische attesten dd. 12/10/2010 van de behandelende arts van verzoekster enerzijds en anderzijds het advies dd. 07/12/2010 van de ambtenaar-geneesheer op cruciale punten (o.a. met betrekking tot de vraag of verzoekster al dan niet kan reizen en met betrekking tot de ernst van de aandoening - hetgeen belangrijk is om een inschatting te kunnen maken over het al dan niet aanwezig zijn van een adequate behandeling in het land van herkomst) tot tegenstrijdige conclusies komen, was het noodzakelijk om verzoekster minstens aan een medisch onderzoek te onderwerpen.

Door dit niet te doen, doch zich te beperken tot een verwijzing naar het voorbarige en foutieve advies van de ambtenaar-geneesheer, heeft verweerder op kennelijk onredelijke wijze besloten om de aanvraag op grond van artikel 9ter Vw. ongegrond te verklaren.

Minstens schendt de bestreden beslissing dd. 17 januari 2011 de motiveringsverplichting doordat op deze argumenten in de aanvraag dd. 26 oktober 2010 helemaal niet werd geantwoord.

Betreffende verzoeker:

Vooreerst heeft verzoeker meer dan vijf objectieve en verifieerbare medische verslagen voorgelegd aangaande de medische aandoening waaraan hij lijdt, met name voegde hij bij zijn aanvraag dd. 7 juli 2009 en vier navolgende schrijvens dd. 16 november 2009, 15 maart 2010, 23 mei 2010 en dd. 12 juli 2010 diverse medische attesten (resp. dd. 12/06/2009 van dokter K. A., dd. 16/11/2009 van dokter K. A., dd. 04/03/2010 van dokter S.P., dd. 18/05/2010 van dokter S.P. en dd. 08/07/2010 van dokter S. P.) bij.

Aan de hand van de medische verslagen kon worden afgeleid dat de medische aandoening waaraan verzoeker lijdt van die aard is dat een verdere gespecialiseerde medische opvolging noodzakelijk, met name dat een regelmatige opvolging door een psychiater en psycholoog noodzakelijk is.

Minstens werden de medische aandoeningen waaraan verzoeker lijdt door de ambtenaar-geneesheer ten onrechte geringschat.

Uit de door verzoeker voorgelegde medische verslagen bleek dat een gegronde verklaring van de aanvraag tot verblijfsmachtiging cfr. artikel 9ter van de Vw. wel degelijk een rationele en aanvaardbare oplossing is.

Ten tweede blijkt NERGENS uit de lezing van de bestreden beslissing dat hetzij de arts-attaché hetzij verweerder zelf, rekening hebben gehouden met de door verzoekers advocaat bij schrijven dd. 12 juli 2010 bijgevoegde medische verslagen dd. 8 juli 2010 van dokter S.P..

Op de twee door verzoeker voorgelegde medische rapporten dd. 8 juli 2010 (één samenvattend en één gedetailleerd medisch verslag van dokter S.P.), heeft noch verweerder in de bestreden beslissing, noch de arts-attaché geantwoord in zijn advies dd. 7 december 2010.

Dit houdt een flagrante schending in van de motiveringsplicht.

Ten derde blijkt uit de door verzoeker voorgelegde medische verslagen dat een medische behandeling van verzoeker momenteel lopende is en dat er tevens nog medische behandelingen voorzien zijn.

De door verzoeker voorgelegde medische verslagen (dd. 12/06/2009 van dokter K. A., dd. 16/11/2009 van dokter K. A., dd. 04/03/2010 van dokter S. P., dd. 18/05/2010 van dokter S. P. en dd. 08/07/2010 van dokter S.P.) bevatten een beschrijving van de medische aandoening waaraan hij lijdt.

Als zijn behandelende arts bevestigt dat er een medische behandeling lopende is en dat er bovendien nog medische behandelingen voorzien zijn (m.a.w. aanvullende onderzoeken); dan zou dit redelijkerwijze moeten kunnen volstaan.

De ambtenaar-geneesheer beperkt zich in zijn advies dd. 7 december 2010, waarop verweerder zijn weigeringsbeslissing dd. 17 januari 2011 heeft gebaseerd hoofdzakelijk tot het geven van een loutere beschrijving van de door verzoeker voorgelegde medische verslagen om daarvan vervolgens een synthese weer te geven.

De ambtenaar-geneesheer geeft dienaangaande geen enkel waardeoordeel noch onderwerpt hij deze medische verslagen aan een inhoudelijk commentaar, laat staan dat hij de inhoud ervan zou tegenspreken.

De ambtenaar-geneesheer gaat er kennelijk van uit dat de medische aandoeningen in hoofde van verzoeker wel degelijk aanwezig zijn, doch beperkt er zich ten onrechte toe te stellen dat een medische behandeling in Armenië beschikbaar zou zijn.

Ten vierde verwijst de controle-arts in zijn advies dd. 7 december 2010 naar zgn. correspondentie dd. 25/05/2009 en dd. 16/12/2008 met e.z. dokter A. B. uit Yerevan, Armenië, waaruit volgens de controle-arts zou moeten blijken dat psychiatrische zorgen beschikbaar zijn in Armenië; zonder evenwel een kopie van deze correspondentie aan verzoeker mee te delen.

Op die manier wordt aan verzoeker en aan zijn behandelende arts de mogelijkheid ontnomen om kennis te nemen van de inhoud van deze correspondentie; deze te onderzoeken en om vervolgens na te gaan of deze al dan niet op verzoeker zelf van toepassing is.

Verzoekers rechten van de verdediging worden geschonden omdat hij de zgn. correspondentie tussen de controlearts en de Armeense arts inhoudelijk niet kan verifiëren laat staan dat hij deze aan enige kritiek zou kunnen onderwerpen.

Ten vijfde is de motivering in de bestreden beslissing voorbarig en in tegenstrijd met de door verzoeker voorgelegde medische verslagen (dd. 12/06/2009 van dokter K. A., dd. 16/11/2009 van dokter K. A., dd. 04/03/2010 van dokter S. P., dd. 18/05/2010 van dokter S.P. en dd. 08/07/2010 van dokter S. P.).

Uit de lezing van de door verzoeker voorgelegde medische verslagen blijkt dat de medische toestand van verzoeker van die aard is dat hij in geen geval kan reizen!

Noch de arts-attaché, noch verweerder in de bestreden beslissing, hebben op deze onderdelen van de medische verslagen geantwoord.

Ook dit houdt een schending in van de motiveringsplicht.

(Zie stuk 14, dat was toegevoegd bij de initiële aanvraag dd. 07/07/2009:

7. Kan de zieke reizen? nee

Kan hij een lage reis verdragen ? nee •

Zie ook STUK 15 , dat was toegevoegd bij de initiële aanvraag dd. 07/07/2009 :

Kan de patiënt reizen naar het land van herkomst?

nee

Zijn er volgens u gezondheidsrisico's in geval van terugkeer naar het herkomstland ?

ja

Zie ook STUK 26 , dat was toegevoegd bij het navolgend schrijven dd. 15/03/2010 : .

8. Medisch advies m.b.t. de terugkeer naar het land van herkomst:

De geneeskunst in Armenië staat zeker niet op hetzelfde niveau als in België. Negatief advies !!

Zie ook STUK 27 , dat was toegevoegd bij het navolgend schrijven dd. 15/03/2010 :

Kan de patiënt reizen naar het land van herkomst?

nee

Zijn er volgens u gezondheidsrisico's in geval van terugkeer naar het herkomstland ?

Ja, psych. deterioratie

Noch in het advies van de controle-arts, noch in de bestreden beslissing werd met deze opmerkingen van de behandelende arts enige rekening gehouden.

Integendeel !

De motivering in de bestreden beslissing druist in tegen de inhoud van de voorgelegde medische verslagen.

Verweerder vergenoegt zich ten onrechte met het louter tegenspreken van de medische verslagen van de behandelende geneesheer van verzoeker.

Deze conclusie van verweerder is dan ook strijdig met het advies van de behandelende arts, minstens is de conclusie van verweerder voorbarig.

Ten zesde schendt verweerder de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, waaronder het zorgvuldigheidsbeginsel.

Verweerder had de mogelijkheid om verzoeker aan een medisch onderzoek te onderwerpen doch heeft ten onrechte nagelaten om dit te doen.

Een medisch onderzoek had ongetwijfeld een ander licht geworpen op de zaak.

Door verzoeker niet aan een medisch onderzoek te onderwerpen, doch zich te beperken tot het advies van de ambtenaar-geneesheer, dat strijdig was met de medische verslagen van de behandelende artsen, schendt verweerder de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, waaronder het zorgvuldigheidsbeginsel.

In zijn schriftelijke aanvraag dd. 7 juli 2009 had verzoeker nochtans formeel aangeboden dat hij bereid is om onmiddellijk in te gaan op iedere uitnodiging vanwege de ambtenaar-geneesheer en dat hij ten allen tijde bereid is om op eerste vraag nadere toelichting te vertrekken, schriftelijk dan wel mondeling.

(zie Verzoekschrift dd. 07/07/2009 :

"De bevoegde diensten bij de DVZ kunnen uiteraard ten allen tijde contact opnemen met de behandelende geneesheer van verzoeker hetzij met verzoeker zelf.

...

De ambtenaar-geneesheer en/of de bevoegde diensten van de DVZ kunnen desgewenst ten allen tijde contact opnemen met dokter K. A. en/of verzoeker.

...

Verzoeker is vanzelfsprekend bereid om onmiddellijk in te gaan op iedere uitnodiging vanwege de ambtenaargeneesheer van de Dienst Vreemdelingenzaken."

Gezien de medische attesten dd. 12/06/2009 van dokter K. A., dd. 16/11/2009 van dokter K. A., dd. 04/03/2010 van dokter S. Peter, dd. 18/05/2010 van dokter S.P. en dd. 08/07/2010 van dokter S.P. van de behandelende artsen van verzoeker enerzijds en anderzijds het advies . dd. 07/12/2010 van de ambtenaar-geneesheer op cruciale punten (o.a. met betrekking tot de vraag of verzoeker al dan niet kan reizen en met betrekking tot de ernst van de aandoening - hetgeen belangrijk is om een inschatting te kunnen maken over het al dan niet aanwezig zijn van een adequate behandeling in het land van herkomst) tot tegenstrijdige conclusies komen, was het noodzakelijk om verzoeker minstens aan een medisch onderzoek te onderwerpen.

Door dit niet te doen, doch zich te beperken tot een verwijzing naar het voorbarige en foutieve advies van de ambtenaar geneesheer, heeft verweerder op kennelijk onredelijke wijze besloten om de aanvraag op grond van artikel 9ter Vw. ongegrond te verklaren.

Minstens schendt de bestreden beslissing dd. 17 januari 2011 de motiveringsverplichting doordat op deze argumenten in de aanvraag dd. 7 juli 2009 helemaal niet werd geantwoord.

Verweerder is tekortgeschoten in zijn zorgvuldigheidsplicht.

Het is duidelijk dat de aangevochten beslissing foutief is en onafdoende gemotiveerd en dat zij een schending uitmaakt van de motiveringsplicht zoals bepaald in de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, o.a. het materiële motiveringsbeginsel.

Tegelijk schendt de bestreden beslissing artikel 62 Vw. en de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29/07/1991.

Overeenkomstig artikel 62 van de Vreemdelingenwet moeten alle administratieve beslissingen met redenen omkleed worden.

Artikelen 2 en 3 van de Wet van 29/07/1991 voorzien dat de bestuurshandelingen, onder haar toepassingsgebied vallend, uitdrukkelijk moeten worden gemotiveerd, dat de opgelegde motivering in de akte de juridische en de feitelijke overwegingen moet vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen en dat de motivering afdoende moet zijn.

De motivering moet correct zijn en afdoende, en de omvang van de motivering moet aangepast zijn aan het belang van de beslissing.

De motivering is niet afdoende als het gaat om :

Vage, duistere of niet terzake dienende uitleg, onduidelijke, onnauwkeurige, ongeldige of niet plausibele motiveringen, stereotiepe, geijkte of gestandaardiseerde motiveringen (Van Heule 0., De motiveringsplicht en vreemdelingenwet, TVVR 1993,67 ev.)."

3.2 Vooreerst wijst de Raad erop dat het beginsel van de rechten van de verdediging in principe niet van toepassing is op een administratieve procedure. De rechten van de verdediging in administratiefrechtelijke zaken zijn enkel van toepassing in tuchtzaken, doch niet op zuiver administratiefrechtelijke beslissingen die worden genomen in het raam van de Vreemdelingenwet (RvS 3 november 2003, nr. 124.957). Verzoekers kunnen zich niet met goed gevolg op dit beginsel beroepen.

De uitdrukkelijke motiveringsplicht zoals voorgeschreven door de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen heeft tot doel de burger, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat

de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Hetzelfde geldt voor de aangevoerde schending van artikel 62 van de vreemdelingenwet. De artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een "afdoende" wijze. Het begrip "afdoende" impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing.

De bestreden beslissing moet duidelijk het determinerend motief aangeven op grond waarvan de beslissing is genomen. In de motieven wordt verwezen naar de toepasselijke rechtsregel, namelijk artikel 9ter van de Vreemdelingenwet. Tevens bevat de beslissing een motivering in feite, met name dat op basis van de beschikbare medische gegevens de arts-attaché stelt dat de aangehaalde medische aandoeningen, hoewel deze beschouwd kunnen worden als aandoeningen die een reëel risico kunnen inhouden voor hun leven of fysieke integriteit indien deze niet adequaat behandeld en opgevolgd worden, geen reëel risico inhouden op een onmenselijke of vernederende behandeling in het land van herkomst aangezien deze behandeling en opvolging beschikbaar zijn in het land van herkomst, met name Armenië. Er wordt in de bestreden beslissing verder op gewezen dat de arts-attaché stelt dat betrokkenen kunnen reizen. Er wordt vervolgd met het motief dat de medische opvolging en medicatie beschikbaar en te betalen zijn in het herkomstland. Verder blijkt uit de bestreden beslissing dat verzoekers beroep kunnen doen op hulp van IOM en dat de aandoeningen van betrokkenen opgenomen zijn in de lijst voor gratis zorgen, zowel wat de medicatie als de opvolging door een specialist betreft. Er wordt geconcludeerd dat niet blijkt dat verzoekers lijden aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor hun leven of fysieke integriteit of dat niet blijkt dat zij lijden aan een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst of van gewoonlijk verblijf, zodat er geen bewijs aanwezig is dat een terugkeer naar haar land van herkomst of gewoonlijk verblijf een inbreuk uitmaakt op de Europese richtlijn 2004/83/EG of op artikel 3 van het EVRM.

Verzoekers maken bijgevolg niet duidelijk op welk punt deze motivering hen niet in staat stelt te begrijpen op basis van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou voldaan zijn aan het doel van de formele motiveringsplicht.

Verzoekers stellen in hun verzoekschrift dat er in de bestreden beslissing wordt verwezen naar correspondentie met dokter A. B. zonder evenwel een kopie van deze correspondentie aan verzoekers mee te delen, zodat aan hen en hun behandelde artsen de mogelijkheid ontnomen wordt om kennis te nemen van de inhoud van deze correspondentie, deze te onderzoeken en vervolgens na te gaan of deze al dan niet op verzoekers van toepassing is. Verzoekers menen aldus dat hun rechten van verdediging worden geschonden.

De Raad herhaalt dat het beginsel van de rechten van de verdediging in principe niet van toepassing is op een administratieve procedure. De medische adviezen van de ambtenaar-geneesheer, die bij de bestreden beslissing werden gevoegd, verwijzen naar een correspondentie met Dr. A.B. op 25 mei 2009 en naar een e-mail van 16 december 2008 van prof. A.B. waaruit blijkt dat de aandoeningen van verzoekers kunnen behandeld en opgevolgd worden in Armenië. Opvolging door een psycholoog of psychiater is mogelijk in Armenië. De ambtenaar-geneesheer besluit met betrekking tot beide verzoekers *"Vanuit medisch standpunt kunnen we mijns inziens dan ook besluiten dat deze psychische problematiek, hoewel dit kan beschouwd worden als een aandoening die een reëel risico kan inhouden voor zijn leven of fysieke integriteit indien deze niet adequaat behandeld wordt, geen reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling, gezien deze behandeling beschikbaar is in Armenië. Derhalve is er m.i. vanuit medisch standpunt dan ook geen bezwaar tegen een terugkeer naar het herkomstland."* Bij lezing van het advies van de ambtenaar-geneesheer en de bestreden beslissing blijkt genoegzaam dat de inhoud verzoekers het genoemde inzicht verschaft en hen aldus toelaat de bedoelde nuttigheidsafweging te maken. Bovendien merkt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op dat wanneer een stuk opgenomen wordt in de beslissing zelf, het volstaat om in het kort het voorwerp en de inhoud van die stukken te vermelden, zonder dat het nodig is ze *in extenso* over te nemen. De adviezen werden aan verzoekers 'onder gesloten' omslag ter kennis gebracht. Het feit dat verzoekers geen kennis hebben verkregen van de bewuste correspondentie met Dr. A.B. doet hier niets aan af (RvS 9 oktober 2001, nr. 99.581). *In casu* is het voorwerp, namelijk een correspondentie van 25 mei 2009 en een e-mail van 16 december 2008 en de inhoud bekend aangezien de medische adviezen de elementen bevatten die tot de bestreden beslissing hebben geleid. Verzoekers kunnen bezwaarlijk voorhouden de inhoud van de bestreden beslissing niet te kennen en niet in staat te zijn de inhoud te toetsen.

Van verweerder eisen dat hij nog meer bijzonderheden - bovenop de verschillende elementen die al aangegeven worden in de bestreden beslissing – verschaft omtrent de reden waarom hij besluit tot het niet toekennen van een machtiging tot verblijf zou erop neerkomen dat hij ertoe verplicht wordt de motieven van de motieven van zijn besluit te geven. De wettelijke verplichting tot uitdrukkelijke motivering houdt zulks niet in (RvS 14 april 2006, nr. 157.584). Tevens dient te worden opgemerkt dat indien een beslissing gemotiveerd is met algemene overwegingen of zelfs een voorbeeld zou zijn van een stereotiepe, geijkte en gestandaardiseerde motivering, dit louter feit op zich alleen nog niet betekent dat de bestreden beslissing niet naar behoren gemotiveerd is (RvS 27 oktober 2006, nr. 164.171; RvS 27 juni 2007, nr. 172.821).

Verzoekers maken aldus niet aannemelijk dat de formele motiveringsplicht is geschonden. Uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekers de motieven van de bestreden beslissing kennen, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt en verzoekers bijgevolg de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoeren, zodat dit onderdeel van het middel vanuit dat oogpunt wordt onderzocht. Bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht is de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen niet bevoegd zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is gekomen.

Betreffende verzoekster:

Vooreerst merkt verzoekster op dat zij wel degelijk enkele objectieve en verifieerbare medische verslagen heeft voorgelegd aangaande haar medische aandoeningen. Aan de hand van deze medische verslagen kon volgens haar worden afgeleid dat regelmatige opvolging door een arts en psycholoog noodzakelijk is. Verzoekster is van mening dat de medische aandoeningen waaraan zij lijdt door de ambtenaar-geneesheer ten onrechte geringschat zijn.

De Raad merkt vooreerst op dat de ambtenaar-geneesheer niet ontkent of betwist dat verzoekster nog een medische behandeling krijgt. De ambtenaar-geneesheer stelt uit de voorgelegde medische verslagen vast dat ze psychotherapie krijgt. De controle-arts stelt zich vervolgens de vraag in hoeverre verzoekster terecht kan in Armenië voor verdere opvolging van de psychiatrische problematiek. Verwijzend naar de correspondentie van 25 mei 2009 met Dr. A.B. te Armenië en de e-mail van 16 december 2008 stelt de controle-arts vast dat verdere behandeling wordt geboden in Armenië. Bovendien concludeert de ambtenaar-geneesheer dat verzoekster lijdt aan een ernstige aandoening die zonder adequate behandeling aanleiding kan geven tot een reëel risico voor haar leven of fysieke integriteit. Hieruit blijkt dat de ambtenaar-geneesheer de medische aandoening niet heeft “geringschat” en dat hij ook van mening is dat deze aandoening van die aard is dat een verdere medische opvolging noodzakelijk is. De ambtenaar-geneesheer stelt echter vast dat verzoekster kan worden behandeld in Armenië voor deze aandoening en dat er geen reëel risico is op een terugkeer naar haar herkomstland aangezien deze behandeling beschikbaar is in Armenië.

Verzoekster stelt verder dat uit de door haar voorgelegde medische verslagen blijkt dat een gegrondverklaring van de aanvraag tot verblijfsmachtiging wel degelijk een rationele en aanvaardbare oplossing is.

De Raad wijst erop dat de bestreden beslissing werd genomen in toepassing van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, dat op het moment van de bestreden beslissing duidelijk bepaalde dat *“De vreemdeling dient alle nuttige inlichtingen aangaande zijn ziekte over te maken. De beoordeling van het bovenvermeld risico en van de mogelijkheden van behandeling in het land van oorsprong of het land waar hij verblijft, gebeurt door een ambtenaar-geneesheer die daaromtrent een advies verschaft. Hij kan zonodig de vreemdeling onderzoeken en een bijkomend advies inwinnen van deskundigen.”* Uit de bestreden beslissing blijkt dat verweerder zich heeft gebaseerd op het verslag van de ambtenaar-geneesheer en dat deze laatste rekening heeft gehouden met alle door verzoekster bijgebrachte medische verslagen. Verweerder oordeelde dat er aan verzoekster geen verblijfsmachtiging op basis van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet kon worden toegestaan. Het loutere feit dat verzoekster het niet eens is met de bestreden beslissing maakt geen grond tot vernietiging uit.

Vervolgens stelt verzoekster dat uit de voorgelegde medische verslagen blijkt dat een medische behandeling momenteel lopende is, dat er tevens nog medische behandelingen voorzien zijn en dat als haar behandelende artsen dit bevestigen dit redelijkerwijze moet kunnen volstaan. De Raad wijst erop dat het advies van de ambtenaar-geneesheer stelt dat *“dat verdere behandeling kan geboden worden in Armenië.”* Het feit dat haar behandeling nog lopende is en dat aanvullende onderzoeken/behandelingen worden voorzien, doet geen afbreuk aan de motieven van de bestreden beslissing en maakt niet dat de gemachtigde van de staatssecretaris haar een verblijfsmachtiging op basis van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet diende toe te staan.

Tenslotte stelt verzoekster in haar middel dat de motivering in de bestreden beslissing in tegenstrijd is met het advies van haar behandelende artsen en zij in geen geval kan reizen.

In de bestreden beslissing wordt verwezen naar het verslag van de attaché-geneesheer van 7 december 2010 die concludeert dat betrokkene kan reizen maar dat de aanwezigheid van familie wel aangewezen is. In zijn advies stelt de controle-arts bovendien dat hij de psychische toestand van verzoekster voldoende stabiel acht om te reizen. Verzoekster weerlegt dit motief niet en toont derhalve niet aan dat het motief in de bestreden beslissing kennelijk onredelijk is of steunt op een foutieve feitenvinding.

Zoals hiervoor reeds werd uiteengezet, is de bevoegdheid van de Raad in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht beperkt tot het nagaan of de overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is gekomen. Het komt aldus niet aan de Raad toe om een opportuiniteitsonderzoek te doen over de door verzoekster aangebrachte medische attesten. Verweerder heeft zich bij het nemen van de bestreden beslissing gebaseerd op het verslag van de ambtenaar-geneesheer die zoals hiervoor reeds werd uiteengezet rekening heeft gehouden met alle door verzoekster bijgebrachte stukken. Verzoekster toont met haar uiteenzetting in haar verzoekschrift niet aan dat het kennelijk onredelijk was van verweerder om zich bij het nemen van de bestreden beslissing te baseren op het verslag van de ambtenaar-geneesheer die daarenboven rekening hield met alle door verzoekster bijgebrachte stukken. Verweerder is bij het nemen van de bestreden beslissing uitgegaan van een volledige en correcte feitenvinding.

Waar verzoekster in haar verzoekschrift stelt dat de verwerende partij de mogelijkheid had om verzoekster aan een medisch onderzoek te onderwerpen, dat dit ongetwijfeld een ander licht had geworpen op de zaak, maar dat zij dit ten onrechte heeft nagelaten, verwijst de Raad nogmaals naar het advies van de ambtenaar-geneesheer waaruit duidelijk blijkt dat de door verzoekster aangebrachte medische stukken grondig werden onderzocht en waaruit duidelijk blijkt dat de toestand in Armenië grondig werd nagegaan. Uit de bewoordingen van artikel 9ter van de vreemdelingenwet blijkt dat het bovendien tot de discretionaire bevoegdheid van de ambtenaar-geneesheer behoort om te beslissen verzoekster al dan niet nog aan een bijkomend medisch onderzoek te onderwerpen. *In casu* oordeelde deze dat dit niet nodig was om tot een beslissing te komen. Het komt niet toe aan de Raad om deze medische beoordeling over te doen. De schending van het zorgvuldigheidsbeginsel wordt niet aangetoond.

Ten overvloede merkt de Raad op -in zoverre verzoekster met haar uiteenzetting een nieuwe beoordeling van haar verblijfsrecht tracht te verkrijgen- dat hij als annulatierechter een administratieve beslissing aan de wet toetst en niet optreedt als rechter in hoger beroep, die op aanvraag van de rechtzoekende de ware toedracht van de feiten gaat beoordelen. Hij onderzoekt enkel of de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid in redelijkheid is kunnen komen tot de door hem gedane vaststelling van feiten en of er in het dossier geen gegevens voorhanden zijn welke met die vaststelling onverenigbaar zijn. In het raam van een marginale toetsing wordt de aangeklaagde onwettigheid slechts dan gesanctioneerd wanneer daarover geen redelijke twijfel kan bestaan, m.a.w. wanneer de beslissing kennelijk onredelijk is.

Verzoekster toont niet aan dat de gemachtigde van de staatssecretaris op kennelijk onredelijke wijze of steunend op een foutieve feitenvinding tot de bestreden beslissing is gekomen. De bestreden beslissing steunt op afdoende, terzake dienende, pertinente en deugdelijke motieven. De schending van de materiële motiveringplicht kan niet worden aangenomen.

Het zorgvuldigheidsbeginsel legt aan de gemachtigde van de staatssecretaris de verplichting op zijn beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stoelen op een correcte feitenvinding. Het

respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt derhalve in dat de gemachtigde van de staatssecretaris bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken. *In casu* toont verzoekster niet aan dat werd uitgegaan van een foutieve feitenvinding zodat niet kan worden gesteld dat het zorgvuldigheidsbeginsel zou zijn geschonden. De schending van het zorgvuldigheidsbeginsel kan niet worden aangenomen.

Betreffende verzoeker:

Vooreerst merkt verzoeker op dat hij wel meer dan vijf objectieve en verifieerbare medische verslagen heeft voorgelegd aangaande zijn medische aandoeningen. Aan de hand van deze medische verslagen kon volgens hem worden afgeleid dat verdere gespecialiseerde medische opvolging noodzakelijk is, met name een regelmatige opvolging door een psychiater en psycholoog. Verzoeker is van mening dat de medische aandoeningen waaraan hij lijdt door de ambtenaar-geneesheer ten onrechte geringschat zijn.

De Raad merkt vooreerst op dat de ambtenaar-geneesheer niet ontkent of betwist dat verzoeker nog een medische behandeling krijgt. De ambtenaar-geneesheer stelt uit de voorgelegde medische verslagen vast dat hij medicatie neemt ter behandeling van een posttraumatische stresstoornis, chronische depressie, slaapproblemen, gastro-oesofagitis en paresthesieën. Voor wat de psychiatrische problematiek betreft, stelt de controle-arts eveneens een behandeling vast. De controle-arts stelt zich vervolgens de vraag in hoeverre verzoeker terecht kan in Armenië voor verdere opvolging van zijn medische problemen. Verwijzend naar de correspondentie van 25 mei 2009 met Dr. A.B. te Armenië, een e-mail van 16 december 2008 van prof. A.B. en een lijst van essentiële geneesmiddelen in Armenië, stelt de controle-arts vast dat verdere behandeling beschikbaar is in Armenië. Bovendien concludeert de ambtenaar-geneesheer dat verzoeker lijdt aan een ernstige aandoening die zonder adequate behandeling aanleiding kan geven tot een reëel risico voor zijn leven of fysieke integriteit. Hieruit blijkt dat de ambtenaar-geneesheer de medische aandoening niet heeft “geringschat” en dat hij ook van mening is dat deze aandoening van die aard is dat een verdere medische opvolging noodzakelijk is. De ambtenaar-geneesheer stelt echter vast dat verzoeker kan worden behandeld in Armenië voor zijn aandoeningen en dat er geen reëel risico is op een terugkeer naar zijn herkomstland aangezien deze behandeling beschikbaar is in Armenië.

Verzoeker stelt verder dat uit de door hem voorgelegde medische verslagen blijkt dat een gegrondverklaring van de aanvraag tot verblijfsmachtiging wel degelijk een rationele en aanvaardbare oplossing is.

De Raad wijst erop dat de bestreden beslissing werd genomen in toepassing van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, dat op het moment van de bestreden beslissing duidelijk bepaalde dat *“De vreemdeling dient alle nuttige inlichtingen aangaande zijn ziekte over te maken. De beoordeling van het bovenvermeld risico en van de mogelijkheden van behandeling in het land van oorsprong of het land waar hij verblijft, gebeurt door een ambtenaar-geneesheer die daaromtrent een advies verschaft. Hij kan zonodig de vreemdeling onderzoeken en een bijkomend advies inwinnen van deskundigen.”* Uit de bestreden beslissing blijkt dat verweerder zich heeft gebaseerd op het verslag van de ambtenaar-geneesheer en dat deze laatste rekening heeft gehouden met de door verzoeker aangehaalde medische problematiek. Verweerder oordeelde dat er aan verzoeker geen verblijfsmachtiging op basis van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet kon worden toegestaan. Het loutere feit dat verzoeker het niet eens is met de bestreden beslissing maakt geen grond tot vernietiging uit.

Vervolgens stelt verzoeker in zijn verzoekschrift dat geen rekening is gehouden met het schrijven van zijn raadsman op 12 juli 2010 en bijgevoegde medische verslagen van 8 juli 2010 van Dr. S.P. Noch uit de bestreden beslissing, noch uit het advies van de arts-attaché blijkt dat er rekening is gehouden met voormelde medische verslagen.

De arts-attaché verwijst in zijn advies naar de door verzoeker voorgelegde medische attesten van 12 juni 2009, 16 november 2009, 4 maart 2010 en 18 mei 2010. De Raad stelt vast dat in het advies niet wordt verwezen naar de medische attesten van 8 juli 2010. Deze attesten zijn wel aanwezig in het administratief dossier. Uit het medisch getuigschrift voorgelegd op 12 juli 2010 stelt Dr. P.S. dat de *“toestand in Armenië oorzaak van kwaal”* en *“gezien de politieke toestand de oorzaak is van zijn vlucht en van zijn chronische stress is terugkeren medisch gezien af te raden”*. Uit het bijgevoegde *“gedetailleerd medisch attest”* van 8 juli 2010 blijkt de diagnose *“chronische stress en angsten – slaapproblemen”*. *“Medicatie: Revotril”*. *“Medisch materiaal: psychotherapie”* Regelmatige opvolging door een huisarts is noodzakelijk; dat de behandeling chronisch is en *“kan wegvallen wanneer positief*

advies gegeven wordt inzake asielaanvraag"; dat de resultaten van de huidige behandeling *"vrij goed"* zijn; mogelijk complicaties zijn *"deterioratie van stress"*; dat de toestand kan verbeteren door medicatie en positief advies inzake verblijf in België en dat verzoeker fysiek kan reizen doch psychisch ten zeerste af te raden is. Verzoekers arts stelt ten slotte dat hij politiek vluchteling is en dat terugkeren naar Armenië zijn toestand zal verslechteren. Uit het advies van de controle-arts blijkt dat hij wel degelijk rekening heeft gehouden met deze aangehaalde medische problematiek met name: "posttraumatische stressstoornis, chronische depressie en slaapproblemen" en dat verzoeker voor de psychiatrische problematiek anxiolyticum neemt en psychotherapie krijgt en dat de behandeling een chronisch verloop kent zodat verdere behandeling wellicht is aangewezen. De Raad stelt bijgevolg vast dat de controle-arts weldegelijk rekening heeft gehouden met de inhoud van de medische attesten voorgelegd op 12 juli 2010. Bovendien laat verzoeker na uiteen te zetten met welke medische problematiek geen rekening zou zijn gehouden en in welke zin dit de appreciatie van de medische aandoeningen door de ambtenaar-geneesheer kon wijzigen. De loutere 'materiële vergetelheid' om de bijgevoegde medische attesten van 8 juli 2010 op te sommen, volstaat niet om een nietigverklaring van de bestreden beslissing te verantwoorden.

Vervolgens stelt verzoeker dat uit de voorgelegde medische verslagen blijkt dat een medische behandeling momenteel lopende is, dat er tevens nog medische behandelingen voorzien zijn en dat als zijn behandelende artsen dit bevestigen dit redelijkerwijze moet kunnen volstaan. De Raad wijst erop dat het advies van de ambtenaar-geneesheer stelt dat *"dat verdere behandeling beschikbaar is"* in Armenië. Het feit dat zijn behandeling nog lopende is en er nog behandelingen worden voorzien, doet geen afbreuk aan de motieven van de bestreden beslissing en heeft niet noodzakelijk tot gevolg dat de gemachtigde van de staatssecretaris hem een verblijfsmachtiging op basis van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet diende toe te staan.

Verzoeker stelt in zijn verzoekschrift dat de motivering in de bestreden beslissing in tegenstrijd is met het advies van zijn behandelende artsen aangezien hij in geen geval kan reizen.

In de bestreden beslissing wordt verwezen naar het verslag van de attaché-geneesheer van 7 december 2010 die concludeert dat betrokkene kan reizen maar dat de aanwezigheid van familie wel aangewezen is. In zijn advies stelt de controle-arts bovendien dat hij de psychische toestand van verzoeker voldoende stabiel acht om te reizen. Verzoeker weerlegt dit motief niet en toont derhalve niet aan dat het motief in de bestreden beslissing kennelijk onredelijk is of steunt op een foutieve feitenvinding.

Zoals hiervoor reeds werd uiteengezet, is de bevoegdheid van de Raad in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht beperkt tot het nagaan of de overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is gekomen. Het komt aldus niet aan de Raad toe om een opportuiniteitsonderzoek te doen over de door verzoeker aangebrachte medische attesten. Verweerder heeft zich bij het nemen van de bestreden beslissing gebaseerd op het verslag van de ambtenaar-geneesheer die zoals hiervoor reeds werd uiteengezet rekening heeft gehouden met alle door verzoeker bijgebrachte stukken. Verzoeker toont met zijn uiteenzetting in zijn verzoekschrift niet aan dat het kennelijk onredelijk was van verweerder om zich bij het nemen van de bestreden beslissing te baseren op het verslag van de ambtenaar-geneesheer die daarenboven rekening hield met alle door verzoeker bijgebrachte stukken. Verweerder is bij het nemen van de bestreden beslissing uitgegaan van een volledige en correcte feitenvinding.

Waar verzoeker in zijn verzoekschrift stelt dat de verwerende partij de mogelijkheid had om verzoeker aan een medisch onderzoek te onderwerpen, dat dit ongetwijfeld een ander licht had geworpen op de zaak, maar dat zij dit ten onrechte heeft nagelaten, verwijst de Raad nogmaals naar het advies van de ambtenaar-geneesheer waaruit duidelijk blijkt dat de door verzoeker aangebrachte medische stukken grondig werden onderzocht en waaruit duidelijk blijkt dat de toestand in Armenië grondig werd nagegaan. Uit de bewoordingen van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet blijkt dat het bovendien tot de discretionaire bevoegdheid van de ambtenaar-geneesheer behoort om te beslissen verzoeker al dan niet nog aan een bijkomend medisch onderzoek te onderwerpen. *In casu* oordeelde de attaché-geneesheer dat dit niet nodig was om tot een beslissing te komen. Het komt niet toe aan de Raad om de medische beoordeling over te doen. De schending van het zorgvuldigheidsbeginsel wordt niet aangetoond.

Ten overvloede merkt de Raad op -in zoverre verzoeker met zijn uiteenzetting een nieuwe beoordeling van zijn verblijfsrecht tracht te verkrijgen- dat hij als annulatierechter een administratieve beslissing aan de wet toetst en niet optreedt als rechter in hoger beroep, die op aanvraag van de rechtzoekende de ware toedracht van de feiten gaat beoordelen. Hij onderzoekt enkel of de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid in redelijkheid is kunnen komen tot de door hem gedane vaststelling van feiten en of er in het dossier geen gegevens voorhanden zijn welke met die vaststelling onverenigbaar zijn. In het raam van een marginale toetsing wordt de aangeklaagde onwettigheid slechts dan gesanctioneerd wanneer daarover geen redelijke twijfel kan bestaan, m.a.w. wanneer de beslissing kennelijk onredelijk is.

Verzoeker toont niet aan dat de gemachtigde van de staatssecretaris op kennelijk onredelijke wijze of steunend op een foutieve feitenvinding tot de bestreden beslissing is gekomen. De bestreden beslissing steunt op afdoende, terzake dienende, pertinente en deugdelijke motieven. De schending van de materiële motiveringplicht kan niet worden aangenomen.

Het zorgvuldigheidsbeginsel legt aan de gemachtigde van de staatssecretaris de verplichting op zijn beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding. Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt derhalve in dat de gemachtigde van de staatssecretaris bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken. *In casu* toont verzoeker niet aan dat werd uitgegaan van een foutieve feitenvinding zodat niet kan worden gesteld dat het zorgvuldigheidsbeginsel zou zijn geschonden. De schending van het zorgvuldigheidsbeginsel kan niet worden aangenomen.

Het eerste middel is ongegrond.

3.3 In het tweede middel voeren verzoekers de schending aan van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming voor de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM).

Ter adstruering van het middel zetten verzoekers het volgende uiteen:

“Uit de door verzoekers bij hun aanvraag dd. 7 juli 2009 en 27 oktober 2010 voorgelegde medische verslagen bleek dat zij niet in staat zijn om te reizen en dat een adequate medische behandeling in hun herkomstland niet aanwezig is waardoor een terugkeer onmogelijk is.

Een plotse onderbreking van de huidige medische begeleiding en een gedwongen terugkeer van verzoekers naar hun land van herkomst, houdt dan ook een schending in van artikel 3 E.V.R.M.

Artikel 3 van het EV.R.M. bepaalt het volgende:

Artikel 3 : Verbod van foltering

Niemand mag worden onderworpen aan foltering of aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen

Een terugkeer naar hun land van herkomst is -minstens in de huidige omstandigheden- in die optiek voor verzoekers totaal niet aangewezen.

Gelet op deze moeilijke omstandigheden is het dan ook van belang dat de verdere noodzakelijke medische behandelingen in België kunnen blijven voortgezet worden.

Gelet op de kwetsbare toestand van verzoekers houdt een terugkeer naar hun herkomstland wel degelijk gezondheidsrisico's in voor hen gezien de lopende medische hulpverlening alsdan in het gedrang komt.”

3.4 Er dient opgemerkt te worden dat verzoekers om de schending van artikel 3 van het EVRM dienstig te kunnen aanvoeren, dienen aan te tonen dat er ernstige en zwaarwichtige gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat zij in het land waarnaar zij mogen worden teruggeleid, een ernstig en reëel risico lopen te worden blootgesteld aan foltering of mensonterende behandeling. Zij moeten deze beweringen staven met een begin van bewijs. Zij moeten concrete, op hun persoonlijke situatie betrokken feiten aanbrengen. Een blote bewering of een eenvoudige vrees voor onmenselijke behandeling op zich volstaat niet om een inbreuk uit te maken op artikel 3 van het EVRM. Een eventualiteit dat artikel 3 van het EVRM kan worden geschonden, volstaat op zich niet (RvS 27 maart 2002, nr. 105.233; RvS 28 maart 2002, nr. 105.262; RvS 14 maart 2002, nr. 104.674; RvS 25 juni 2003, nr. 120.961; RvS 8 oktober 2003, nr. 123.977). Een loutere verklaring van verzoekers volstaat op zich niet om een inbreuk uit te maken op artikel 3 van het EVRM.

De Raad stelt vast dat verzoekers verwijzen naar hun gezondheidstoestand, naar het feit dat zij niet in staat zijn om te reizen, naar het feit dat volgens hen een adequate medische behandeling in hun herkomstland voor hen niet toegankelijk is en naar de lopende medische hulpverlening die zij nu ontvangen. Bovendien verwijzen zij naar de bij hun aanvraag gevoegde medische attesten waarin wordt gesteld dat zij niet in staat zijn om te reizen, dat een medische behandeling niet aanwezig is in hun herkomstland en dat een terugkeer onmogelijk is.

Verzoekers kunnen aan de hand van deze medische attesten, de vaststellingen van de controlearts op grond van de correspondentie met Dr. A. B. te Armenië, de e-mail van Dr. A.B. en de lijst van geneesmiddelen aanwezig in Armenië, niet weerleggen. Verzoekers tonen hiermee niet aan dat er ernstige en zwaarwichtige gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat zij in het land waarnaar zij mogen worden teruggeleid, een ernstig en reëel risico lopen om te worden blootgesteld aan foltering of mensonterende behandeling. Uit de bespreking onder het eerste middel is reeds gebleken dat de arts-attaché heeft geoordeeld dat verzoekers wel kunnen reizen en dat een loutere verwijzing naar de medische attesten die reeds aan het oordeel van de arts-attaché werden onderworpen, hieraan geen afbreuk doet. De gemachtigde van de staatssecretaris heeft eveneens de behandelmogelijkheden voor verzoekers in Armenië onderzocht en of deze voor hun toegankelijk zijn en is tot de conclusie gekomen dat de toegankelijkheid van de zorgen in het land van herkomst voor verzoekers gegarandeerd is, en dat deze medische zorgen, behandeling en opvolging, er ook beschikbaar zijn. Verzoekers tonen met hun uiteenzetting geen schending aan van artikel 3 van het EVRM.

De schending van artikel 3 van het EVRM kan niet worden aangenomen.

Het tweede middel is ongegrond.

3.5 In het derde middel voeren verzoekers de schending aan van het redelijkheidsbeginsel.

Ter adstruering van het middel zetten verzoekers het volgende uiteen:

“Verzoekers zijn van oordeel dat verweerder het redelijkheidsbeginsel miskend heeft.

Bij hun verzoekschrift dd. 7 juli 2009 en dd. 27 oktober 2010 en diverse navolgende schrijvens hadden verzoekers meerdere medische verslagen voorgelegd aangaande de medische aandoeningen waaraan zij lijden.

Uit de voorgebrachte medische attesten opgesteld door de behandelende artsen bleek dat de medische aandoeningen van verzoekers van die aard zijn dat zij nood hebben aan een regelmatige opvolging door een psychiater en psychologe en dat er geen alternatieven bestaan voor de lopende behandeling.

De voorgelegde medische verslagen betreffen objectieve en verifieerbare documenten. .

Verweerder had de mogelijkheid om verzoekers aan een medisch onderzoek te onderwerpen doch heeft ten onrechte nagelaten om dit te doen.

Een medisch onderzoek had ongetwijfeld een ander licht geworpen op de zaak.

Het is onredelijk dat verweerder verzoekers niet aan een medisch onderzoek heeft onderworpen, doch zich beperkt heeft tot een verwijzing naar de adviezen van de ambtenaar-geneesheer dd. 7 december 2010, die niet volledig waren en strijdig waren met de medische verslagen van de behandelende artsen.

Het gegrond verklaren van verzoekers aanvraag tot verblijfsmachtiging cfr. artikel 9ter Vwo is een redelijke, rationele en aanvaardbare oplossing.”

3.6 Wat het redelijkheidsbeginsel betreft, wijst de Raad verzoekers erop dat het redelijkheidsbeginsel de Raad niet toelaat het oordeel van het bestuur over te doen, maar enkel dat oordeel onwettig te bevinden wanneer het tegen alle redelijkheid ingaat doordat de door het bestuur geponeerde verhouding tussen de motieven en het dispositief volkomen ontbreekt (RvS 20 september 1999, nr. 82.301). De keuze die een bestuur in de uitoefening van een discretionaire bevoegdheid maakt, schendt immers slechts het redelijkheidsbeginsel wanneer men zich op zicht van de opgegeven motieven tevergeefs afvraagt hoe het bestuur tot het maken van die keuze is kunnen komen. Met andere woorden, om het redelijkheidsbeginsel geschonden te kunnen noemen, moet men voor een beslissing staan waarvan men ook na lectuur ervan ternauwernood kan geloven dat ze werkelijk genomen is, wat *in casu* niet het geval is. Uit de voormelde bespreking blijkt dat de verweerder op basis van de objectieve gegevens aanwezig in het dossier in alle redelijkheid tot de huidige beslissing kon komen.

Waar verzoekers verweerder verwijten hen niet aan een bijkomend medisch onderzoek te hebben onderworpen, wijst de Raad nogmaals op artikel 9ter, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet:

“De vreemdeling dient alle nuttige inlichtingen aangaande zijn ziekte over te maken. De beoordeling van het bovenvermeld risico en van de mogelijkheden van behandeling in het land van oorsprong of het land waar hij verblijft, gebeurt door een ambtenaargeneesheer die daaromtrent een advies verschaft. Hij kan zonodig de vreemdeling onderzoeken en een bijkomend advies inwinnen van deskundigen. (...)”

Er dient hier ook gewezen te worden op de memorie van toelichting (Wetsontwerp tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, Memorie van toelichting, *Parl.St.* Kamer, zittingsperiode 51, n° 2478/001, p. 35-36) waarin aangaande het ‘nieuwe’ artikel 9ter van de Vreemdelingenwet het volgende te lezen is:

“De appreciatie van de bovenvermelde elementen wordt overgelaten aan een ambtenaargeneesheer die een advies verschaft aan de ambtenaar die de beslissingsbevoegdheid heeft over de verblijfsaanvraag. Deze ambtenaar-geneesheer behoort administratief wel tot de Dienst Vreemdelingenzaken, maar wordt volledig vrijgelaten in zijn appreciatie van medische elementen, waarbij de eed van Hippocrates geldt. De ambtenaargeneesheer kan ook, indien hij dat noodzakelijk acht, bijkomend advies inwinnen van deskundigen.”

Verweerder merkt in de nota met opmerkingen op dat de ambtenaar-geneesheer wordt geacht voldoende bekwaam te zijn om zelf te oordelen of al dan niet een bijkomend onderzoek noodzakelijk is om een advies te geven. *In casu* bleek dat verzoekers op dit ogenblik een medische behandeling krijgen waarmee hun ziekte onder controle is. De ambtenaar-geneesheer kon de medische toestand van verzoekers duidelijk vaststellen en evalueren op basis van het dossier, gelet op de voorgelegde medische verslagen van de behandelende artsen. Verzoekers betwisten niet de door de ambtenaar-geneesheer vastgestelde medische aandoeningen. Verzoekers maken aldus niet aannemelijk dat de bestreden beslissing kennelijk onredelijk is en dat een bijkomend medisch onderzoek de appreciatie van de medische aandoening door de ambtenaar-geneesheer kon wijzigen.

Het derde middel is ongegrond.

4. Korte debatten

De verzoekende partijen hebben geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf mei tweeduizend en elf door:

mevr. N. MOONEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

N. MOONEN